

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ERC es marca ara aquesta setmana per tenir comptes

■ Vilalta eleva el to, acusa el PSC i Junts de “bloquejar” la rúbrica de l’acord i censura el “xantatge” de “tot o res” socialista ■ Illa manté les condicions i dubta de la voluntat del govern de tancar un pacte

Oscar Palau
BARCELONA

Després de vora tres mesos i desenes de reunions de negociació pressupostària, i d’haver donat a entendre des de fa setmanes el govern que l’entesa està gairebé assolida sense haver-se tanmateix tancat, pocs s’atreveixen ja a pronosticar ni quan ni com acabarà el serial, tot i que el desenllaç hauria de ser imminent. “Entenem que no hauria d’anar més enllà d’aquesta setmana”, es va marcar ahir la portaveu d’ERC, Marta Vilalta, que va dir que el govern “valorarà” què fa si no és així, si bé va evitar entrar en “últimatums o xantatges” com el que va censurar que fa el PSC quan exigeix que s’acceptin totes les seves condicions. “No compartim aquest xantatge de tot o res: «O fas el que et dic o ho engegum tot a rodar»”, etzibava. La republicana va elevar el to contra l’actitud dels dos potencials socis, sobretot la dels socialistes, a qui va exigir “responsabilitat” i va acusar de “bloquejar sense saber gaire bé per què” la rúbrica d’un acord que segons ella ja és total en els comptes pròpiament dits. “El que no és raonable és dilatar per dilatar la negociació”, reprotxava, un fet que fa unes setmanes

La portaveu d’ERC, Marta Vilalta, ahir després de la permanent del partit ■ B. VILARÓ / ACN

avisava que duria el govern a tirar pel dret i a aprovar el projecte de llei com a mesura de pressió, però amb què ahir va evitar amenaçar perquè veu l’acord tan a prop que no vol fer cap pas en fals que faci que se’n vagi en orris. Vilalta, així, no va tancar la porta a continuar fent “les trobades que faci falta” amb tots, també amb Junts, si bé va quedar clar que per ara no veu els exsocsis com a alternativa real si persisteix l’enrocament del PSC, que no amagava que ha sorprès el govern.

Malgrat tot, ERC insistia que la cita de dissabte entre el president Pere Aragonès i el líder socialis-

ta, Salvador Illa, va servir per avançar, i creu que hi ha “marge de negociació” en els afers extrapressupostaris que el PSC veu irrenunciabils, si bé ERC planteja trobar-hi un punt mitjà, ja que “no pot pretendre imposar-los”: que es desencallin el Hard Rock, l’ampliació de l’aeroport del Prat, la ronda del Vallès i la firma del contracte programa amb Renfe.

Entretant, Illa, de visita ahir al País Basc, no es va moure del discurs de ja fa dies, després que dissabte no tanqués res amb Aragonès. Així, tot i no donar detalls de la cita, va admetre que “està sent molt difícil”

rubricar el pacte. “De voluntat d’acord, sempre n’hi ha hagut; el que no sé és si aquesta voluntat també hi és per part del govern”, va dubtar fins i tot el cap de l’oposició, que es va mostrar disposat “a negociar”, però “no a adherir-se” al que digui ERC, paraules que van indignar els republicans. “Si algú vol buscar excuses per no aprovar-los, que se n’inventi alguna que sigui més creïble”, replicava Vilalta. Per Illa, en tot cas, les condicions del PSC, que són “un tot”, són raonables i tenen prou consens al territori i al Parlament. “Si el president no les accepta, no passa res.

Haurà de dirigir-se a altres grups”, va dir reptant-lo.

Pel seu cantó, el portaveu de Junts, Josep Rius, va lamentar que el govern és “presoner” del “tot o res” socialista, i va alertar que, si ERC pacta els comptes amb el PSC, “posarà en perill aspectes clau de l’autogovern”, com la xarxa exterior. Així, va recordar que, després del fracàs de l’intent de dissabte, Junts roman a la taula i el govern pot decidir “avançar” amb ells o “retrocedir” amb els socialistes. En tot cas, tot i acusar l’executiu de pactar “condicions contradictòries” amb els diversos grups i constatar encara “diferències importants”, Junts estudia el document de resposta a les seves propostes que va rebre del govern la setmana passada.

Els comuns, entretant, que han recordat que trencaran el pacte assolit si el govern destina diners del pressupost als tres grans projectes exigits pel PSC i Junts, van criticar ahir tant la “passivitat” de l’executiu com les “anades i vingudes” del PSC en la negociació. En canvi, el president de Foment del Treball, Josep Sánchez Llibre, va instar ERC i el PSC a tancar l’acord, i va avisar tots dos que han de “fer cessions” sobre aquests projectes, que defensa. ■

Ponsatí impugna per il·legal el nou processament dictat per Llarena

Redacció
BARCELONA

L’exconsellera a l’exili Clara Ponsatí ha presentat recurs de reforma contra la nova ordre de processament dictada pel jutge instructor Pablo Llarena, ara només per un delictes de desobediència pel qual no havia estat mai investiga-

da abans (l’havia reclamat per rebel·lió i malversació). Ponsatí al·lega que la interlocutòria, que n’ordena la detenció si entra a l’Estat espanyol, és “sorprenent” i “il·legal” perquè no ha tingut en compte que és eurodiputada i per tant té immunitat, i no ha demanat un nou suplicatori al Parlament Europeu. “No exis-

teix cap base fàctica ni legal que li permeti, més de cinc anys després, procedir ni continuar aquest procediment”, etziba el recurs. A més, recorda que el delictes ja hauria prescrit. Per tot plegat, demana que de manera immediata es deixi sense efecte l’ordre de detenció i es desisteixi del primer suplicatori que

Clara Ponsatí ■ ACN / ARXIU

OPINIÓ

Lluís Falgàs

La cimera

Dijous tots els ulls estaran posats en la cimera hispanofrancesa de Barcelona. No s’esperen grans acords però sí grans litúrgies plasmades en fotografies. El govern espanyol vol demostrar que el procés s’ha acabat i que és possible celebrar amb tota normalitat a Barcelona una cimera amb els francesos. El govern francès vol refer relacions amb Espanya abans que Pedro Sánchez ocupi la presidència europea de torn al juliol i creu que poder fer-ho a Catalunya és un signe de normalitat. El govern català ja voldria que s’hagués celebrat i que fos divendres perquè li suposa més maldecaps que no pas beneficis. El president, Pere Aragonès, haurà de fer el paper de masover donat que el govern espanyol voldrà deixar clar que el propietari de Catalunya es Espanya i el govern francès entén que anar a Barcelona és anar a Espanya. No hi ha cap dubte que per a Aragonès la cimera suposa un maldecap. No li és fàcil haver de combinar ser a dins exercint de mestre de cerimònies entre dos estats quan al carrer s’hi deixarà veure la unitat independentista que des de fa temps està apagada. Sobretot al Parlament, on fins ara aquesta unitat no s’ha plasmat en cap acord en temes de gran importància, com ara l’aprovació del pressupost per aquest any, ni tampoc al Congrés sobre la reforma del Codi Penal. Ni tampoc per aclarir el paper de la presidenta Laura Borràs abans del seu judici. L’última cimera a Catalunya, fa quinze anys, va ser a Girona amb els presidents Zapatero i Chirac rebuts per Pasqual Maragall. Són cimeres que es caracteritzen per fortes mesures de seguretat, com es veurà dijous. Moral de victòria per a aquells que des d’arreu de Catalunya aniran a les portes de la cimera. Hauran de matinar, farà fred i els cordons de seguretat impediran participar-hi activament. Amb tot, es visualitzarà que la unitat de l’independentisme continua reclamant autodeterminació i amnistia. Malgrat, que per al crit d’unitat calgui una cimera hispanofrancesa.